

PREGÀRIA SETMANAL A LA CAPELLA

L'OBRA DEL PARE MANYANET, ARA I AQUÍ

El Pare Manyanet va adonar-se que la seva època era un temps de canvis socials; la manera de viure de la gent, com la que ell havia viscut durant la seva infantesa, anava transformant-se en un altre món diferent: Noves idees, nous costums.... I ell veia sobretot com aquells canvis incidien en la vida de les famílies. Aquests pensaments van impulsar-lo a treballar en favor de la família per mitjà de l'educació dels infants i dels joves, per mitjà de la tasca escolar. Tenia un objectiu ben clar: calia donar una sòlida formació humana, cultural i cristiana als infants i als joves, perquè, quan ells fossin grans, tinguessin la preparació adequada per a ser bons ciutadans i, sobretot, que haguessin assolit una maduresa humana i cristiana que els capacités per assumir la responsabilitat de formar la seva pròpia família.

D'aquí ve la seva insistència perquè en les seves escoles, es vetlli tant en la instrucció cultural i pedagògica, com en "l'educació del cor", és a dir, en la formació dels aspectes més personals dels alumnes. I també per això la seva insistència en què en les seves escoles hi hagi sempre un ambient de família, és a dir, de bon tracte personal, d'amistat, de col·laboració, de responsabilitat.

Diem que el Pare Manyanet és "apòstol de la família", perquè va sentir-se cridat per Jesús a dedicar la seva vida i les seves energies com a capellà, en favor de les famílies del seu temps. Per tal de donar continuïtat a la seva obra, va fundar els Fills i les Filles de la Sagrada Família.

El nostre món d'avui ha canviat molt, respecte a l'època que va viure el Pare Manyanet. Però tots ens adonem prou de la necessitat que hi ha de continuar preparant els infants i els joves perquè puguin assolir un futur el més digne possible, no solament en el camp de la preparació professional, sinó sobretot com a persones. Per això Déu continua cridant nois i noies a dedicar la seva vida, les seves qualitats, en favor de les famílies i en l'educació de les noves generacions.

PER A LA REFLEXIÓ PERSONAL

Quins creus que deuen ser els impediments més complicats amb què es troba un noi o una noia que decideix de fer-se religiós o d'entrar al seminari....

- *la incomprensió dels seus familiars*
- *la incomprensió dels seus amics*
- *la por de no sentir-se amb forces per tirar endavant aquesta opció*

Si algú que tu coneixes et comentés que se sent cridat per aquesta vocació, què li respondries?

- *que respectes la seva opció, encara que no entenguis prou bé per què ho fa*
- *l'animaries a tirar endavant, si ell/ella està convençut/da que aquell és el seu camí*
- *el defensaries si es veiés ridiculitzat o marginat per altres*

Quines raons et semblen les més importants i decisives pels joves que actualment decideixen seguir la vocació religiosa o sacerdotal:

- *implicar-se personalment en la solució dels problemes socials: pobresa, marginació, violència, etc*
- *el desig d'entregar la pròpia vida a Déu i als altres*
- *el desig de fer activitats en favor de l'evangeli: catequesi, sagraments..*

PREGÀRIA

Senyor Jesús, ens dirigim a vós amb confiança.
Fill de Déu, enviat pel Pare als homes de tots els temps
i de totes les nacions de la terra,
us invoquem per intercessió de Maria,
Mare vostra i Mare nostra:
Feu que en l'Església no manquin les vocacions,
sobretot les d'especial dedicació a expandir el vostre Regne:
La vocació dels esposos i pares cristians
que amb l'exemple i amb la paraula
anuncien l'Evangelí dins les pròpies famílies.
La vocació dels sacerdots i dels missioners.
La vocació dels religiosos i religioses
que fan proper el vostre Regne en les escoles, els hospitals
i entre els més abandonats de tothom.
Ajudeu aquells que heu cridat a seguir-vos en el nostre temps.
Feu que responguin amb alegria i generositat
a la magnífica missió que els heu confiat
per al bé del vostre poble i de totes les famílies.
Vós, que viviu i regneu pels segles dels segles. Amén.

CANT

LA SEVA PARAULA (15)

Sóc el teu Déu i et beneiré.
La teva descendència multiplicaré.
I en el teu nom es beneiran
totes les famílies del món.

M'és fidel aquell qui escolta
i fa possibles
els desitjos que sorgeixen del meu cor.
El qui sap cercar la meua voluntat
em serà mare, em serà germà,

diu el Senyor.
Estiguem alegres per tocar, veure,
escoltar allò que ens uneix en Crist.

Feliç qui aconsegueix
marcar el cor dels petits
i ho fa amb el gran amor de Jesucrist.
Qui es fa com els petits,
el qui sap acollir
i sap fer-ho tal com Jesús demana.